

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΘ' (ΕΞΑΜΗΝΟ Β')

Ἀθήνα, 15 τοῦ Δεκέβρη 1922

ΑΡΙΘ. 769 (ΦΥΛ. 6)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ : Μὲ τὸ κρουστό σου γέλιο.
ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ : Πεζὰ τραγούδια : Ἰδιὰ-
φορη, Κυκλαμίες, Silentia divina, Χωρὶς τίτλο.
ΑΓΗΣ ΔΕΒΕΝΤΗΣ : Τὸ εἰκόνημά σου.
Μ. ΛΕΡΜΑΝΤΩΦ : Ἡ ζωὴ.
Α.Η. WINSNES : Τὸ Νορβηγικὸ μυθιστόρημα (τέλος).
ΠΙΚΡΑΓΚΑΘΗΣ : Καιρὸς; Πολέμη.
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ : Φαβιέρος.
ΗΛΥΣΙΟΣ : Μισμοί.
ΑΝΑΤΟΛΕ FRANGF : Τὸ περιβόλι τοῦ Ἐπικούρου.

Α. ΒΛΟΚΚ : Οἱ Ἐπιθυμίαι; μου.
Ο ΝΟΥΜΑΣ. Φαινόμενα καὶ Πράγματα.
Ζ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ : Γιάννης ὁ ἀφορισμένος
ΤΙΜ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ : Ταγκόπουλος—Νουμίας.
ΠΕΓΡΟΣ ΓΑΛΗΝΟΣ : Φιλολογικὴ ἐσπερίδα τοῦ «Παρ-
νασσού».
ΠΙΚ : Φοιτητικὴ Συντροφιά.
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ : Νεοελληνικὴ
Φιλολογία, Νέα Βιβλία.

ΜΕ ΤΟ ΚΡΟΥΣΤΟ ΣΟΥ ΓΕΛΙΟ...

Μὲ τὸ κρουστό σου γέλιο
πὺ λούτερα κυλᾶ,
σοῦ γράφω τὴν εἰκόνα
τὴν πλέρια ζουγραφιά.

Ἴσο εἶσαι ἓνα περβόλι
σὲ τόπους μακρινούς,
πὺ τοῦ χρυσῶνει ὁ ἥλιος
τοὺς ὄρμους καρπούς.

Ἴσο εἶσαι ἓνα ποτήρι
στὰ χεῖλη τῆς ψυχῆς . .
Μὲ τᾶγιο σου μεθῆσι
τὰ πάντα ἐσὺ μορφεῖς.

Τὸ δυνατό σου γέλιο, —
σάν ἄρματα πὺ ἀχοῦν,
καὶ σάν κραυγὲς πολέμου
πὺ ἀμάχη προμηνοῦν.

Τὸ γέλιο σου πλημμύρα
καὶ μέγας ποταμός.
Τὸ διψασμένο ἀνθάκι
τὸ σύντριψε ὁ χαμός.

Τὸ καθαρὸ σου γέλιο
θερμαίνει τὴ χαρὰ,
καὶ μάταιος καὶ θλιμένος
δὲν εἶν' ὁ κόσμος πιά.

Τὸ γέλιο σου ἀναδεύει
μιά θάλασσα ἡδονῆς,
καὶ σπαρταρᾶ ὁ καημὸς μας
γιὰ σένα πὺ βαθίης.

Μακριὰ του δόλος, πίκρα
καὶ μαῦρος σαρκασμός.
Στὸ γέλιο σου ὁ γαλαζίος
ἀνοίγεται οὐρανός.

Τὸ γέλιο σου, ἄλλου κόσμου
τραγούδι ἐκστατικὸ,
πὺ ἀνήμπορη εἶν' ἡ τέχνη
ν' ἀδράξῃ τὸ σκοπὸ.

Στὸ γέλιο σου ὄλη ἡ πλάση
σταλάζει μυστικά,
καὶ σάν πλατῆς καθρέφτης
τριγύρω ἀνιχνυπᾶ . . .

Κι ἂν τὰ θερμά σου χεῖλη
πνιμένα στίς χαρὲς,
τὸ ζάρωμα τῆς πλήξης
δὲ γνώρισαν ποτές,

μὰ πίσω ἀπὸ τὸν ἴσμο,
σοῦ στέκεται κρυφῆ,
καὶ σὲ παραμονεύει
μιά στρίγλα μοῖρα ἐκεῖ.